

נור אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
נשא**

כניסת השבת: י-ם: 18:58 מרכז: 19:16 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

עורך ראם בן טוב

מי יקום במקום קדשו?

בואו וננסה להבין זאת מעט יותר. דוד המלך נעים זמירות ישראל אומר בספר התהלים "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו" אחרי שהתאמצת, טיפסת ולא ויתרת עד אחרי שהגעת אל פסגת הר ה', עדיין לא הסתיימה העבודה! אולי עכשיו היא רק מתחילה... עכשיו מגיע המבחן האמיתי "ומי יקום במקום קדשו" אתה צריך לעשות הכל כדי לשמור את הדרגה שהגעת אליה. תפתח אסטרטגיה ברורה איך לא לחזור למצב שבו היית ואולי אפילו גרוע מכך. זה קורה לנו בתפילת הנעילה של יום כיפור אתה מרגיש שחברך לספסל בית הכנסת עונד לך את כנפי המלאך גבריאל מרוב שאתה כל כך מזכיר אותו בנקודה הזו. אבל כמה ימים אחר כך לא נותר לא מלאך ולא שרף... זה מה שעומד מאחורי ענין הנזירות. אם ראית מול העינים מה קורה לאשה שנוהגת שלא בצניעות וקדושה, זה עשה אצלך משהו בפנים בתוך הלב, אבל כעת אתה חייב לשמור את זה. אתה לא יכול לחזור לשגרה במהירות. וגם כעת רגע אחרי חג השבועות, אחרי שישבת כל הלילה ועסקת בתורה, אתה לא יכול ברגע שמתיים החג להפריד מהתורה עד שנה הבאה בחג השבועות. תשמור! תחשוב איך אני מחר לא אותו אלברט של אתמול, מחר אני מוסיף לי בלי נדר כל יום פרק תהלים אחר אחרי מנחה, אבל קבוע! בואו ונתבונן בפסוק מוכר הקשור לענין בו אנו מדברים, והפעם עם ביאור נפלא של מורנו הרב בהצלחה!

משקפיים של תורה...

מטרת החג אומרים רבותינו היא לתת לבנאדם תדלוק להמשך הדרך. בפסח תודלקנו בסוג דלק שנקרא חירות, ובסוכות תודלקנו כולנו בדלק שנקרא שמחה - "זמן שמחתנו", ובשבועות קבלנו את זמן מתן תורתנו. והדברים ידועים שמטרת חג השבועות היא לא רק שתקבל על עצמך לשמור את החוקים והמצוות. זמן מתן תורתנו. משה רבנו הוריד משמים את הלוחות בהם נס ייחודי שאותיותיהם היו מפולשות - פירוש מאיזה צד שלא הבטת בהם רואים חור מפולש לצד השני. ומבאר הרב הנקודה הפנימית בזה היא שכל החיים אתה תסתכל דרך אותיות התורה, זאת אומרת לתת תרגום למאורעות חייך ע"פ איך שבורא עולם רוצה שתסתכל! כך, גם על הבחור ששרט לך את הטמבון של הרכב החדש, וגם על הבוס שהחליט לפנק אותך במענק לחג, את הכל תראה דרך האותיות המפולשות בעינים של תורה. אבל חג השבועות לא מסתיים ביום אחד...

הלילה הסתיים, אבל איך ממשיכים ביום-יום?

אורן הרגיש באורות אחרי ליל שבועות הארוך בו הוא לא ישן ואפילו לא נמנם. בקושי שתה כוס קפה קטנה, ולא התפתה למגשי האבטיח וצלחות הפיצוחים המפתות. עכשיו הרגיש אורן שהוא מוכן לקבלת התורה. הוא ממש יכל לשמוע את הקולות והברקים ולראות בעיני רוחו את הר-סיני. אבל לאחר התפילה שהסתיימה מול השולחן העמוס בעוגות גבינה ופשטידות מוקרמות, הבין אורן שעכשיו מגיע המבחן האמיתי - איך משמרים את ההרגשה העילאית של הלילה הגדול להמשך השנה? פרשת נשא תשפ"א, יוצאים לדרך...

ראית? התפעלת? אתה בסיכון!

"למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת נזיר? לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה זיזר עצמו מן היין" כך כותב רש"י בפרשתנו. זאת אומרת אדם שנקלע למקום המקדש, הוא רואה במו עיניו מה קורה לאשה שאינה נוהגת ביושר ובצניעות. התשלום על החטא במקרה הזה הוא במוזמו! אך צריך להבין: לכאורה דוקא חסין, הוא כבר ראה מה קורה למי שהולך נגד הבורא, ומדוע עליו לקבל על עצמו נזירות ופרישות? בואו ונאזין לדבריו של מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א שיבארו לנו יסוד עמוק ואמיתי ביותר שנוגע לכל אחד ואחד מאיתנו...

הגעת לפסגה? עכשיו מתחיל המסע האמיתי...

ירדה תורה לסוף דעתו של הבנאדם. מבאר הרב נפלא במהלך החיים לכל אחד מאתנו ישנם רגעים מסויימים בהם הוא מרגיש שהנה האמת היחידה ניצבת מול עיניו. בעברית פשוטה, הבנאדם נוגע בפסגה! אבל כאן מגיעה האזהרה: אתה נמצא במקום גבוה מאוד, הגעת לפסגה, אבל דע לך שאמנם הפסגה היא סוף העליה התלולה, אבל מצד שני היא תחילת הירידה. אתה לא יכול, לאחר שהגעת למקום כל כך גבוה, לחזור פתאום לשגרה הסטטית, ואם לא תשכיל לשמור את המקום אליו הגעת, אתה יכול להחליק במדרון החלקלק... אתה יכול להגיע למטה... כך מבאר הרמב"ן בפרשתנו את הסיבה לכך שבסוף ימי נזירותו מביא הנזיר קרבן חטאת. הרי קרבן חטאת מגיע על חטא, אז במה חטא הנזיר שעליו להביא חטאת? מסביר הרמב"ן: כשהנזיר מסיים את נזירותו - הוא חוזר לשגרה! זה עצמו חטא!

לקשור אליך את החג...

"איסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח" כך מגדיר דוד המלך את היום שאחרי החג, מסביר רש"י איסרו חג הכוונה תקשור את עצמך לחג!! כמו אחד שאסור באזיקים (בבית האסורים) קח צידה לדרך, אל תחזור לי לשגרה כאילו החג היה ועבר. הפוך, יש לך כעת עוד צידה לדרך הארוכה.

זוהי גם המהות בפרשות הסמוכות סוטה ונזיר. הרי אותה אשה מוכנה למחוק את שם ה' על המים כדי להיות נקיה מחשדות... הרי אם היא היתה מודה, בית הדין לא היו יכולים לתת לה שום עונש, כי אין עדים, והיא מתחילה חיים חדשים... באה הגברת ומכחישה וכולם רואים איך היא מסרבת להודות ופתאום - בום! כולם מזועזעים, ואתה? אתה לא יכול להמשיך הלאה, אתה חייב לקשור את עצמך לאירוע. קבל על עצמך נזירות, פירוש תשמור על הדרגה, תוסיף לעצמך אתגר חדש. נזירות מלשון נזר, כתר. כעת אתה הנסיך שמקבל הסתכלות חדשה... אלא מה, שאלת את עצמך למה דוקא אתה? למה דווקא ברגעים האלו בחרו בך שתיקלע למקום?? כמה מילים לא לזוז, זה משתלם...

המטרה היא לא קפיצה חד פעמית, המטרה היא שתישאר שם...

האבן עזרא שואל מדוע הנזיר שקיבל קדושה מסויימת, לא לשתות יין וכו', אם בפתע פתאום הוא נקלע לאיזור שיש בו מתחיל הכל מההתחלה? התשובה מבאר הרב, אתה דמיינת לעצמך שאתה אווז בדרגה הזאת, היה לך חשק פנימי להתעלות, פה רומזים לך משמים יש כאן משהו לא אמיתי, לא מספיק פנימי, היה פה משהו חיצוני. כנראה שלבך לא היה כזה מוכן לקבלה הגבוהה הזאת... אם אתה לא בדרגה הזאת הקב"ה לא יתן לך לעבוד על עצמך... בוא תתחיל מההתחלה בתקוה שהפעם זה יהיה נזר פנימי ולא רק משהו חיצוני.

הגמרא מספרת על שמעון הצדיק שהיה כהן גדול אבל מעולם לא הסכים לאכול מקרבנו של נזיר. מדוע? והרי סוף סוף הגיע אליך אדם שעבר בהצלחה את ימי נזירותו... אמר שמעון הצדיק: אם הבנאדם לא בדרגה, משהו צבוב לו בלב... מתי כבר יגיע השבוע הרביעי שאני אחזור לשגרה הנורמלית בלי כל הקבלות האלו... סימן שזה לא היה אמיתי, אני מקרבן כזה לא אוכל... כיון שהוא סופר את הימים הוא קיבל על עצמו לענווד את הכתר עם חוסר מסויים, והראיה תראה איך הוא מבסוט לחזור לשגרה... תמיד הרגשתי אומר שמעון הצדיק שזה לא קרבן של 100% פנימיות, חוץ מפעם אחת שהגיע נזיר מהדרום, איש יפה תואר, והאיש הצעיר רצה להביא קרבן נזירות. פניתי אליו ושאלתי "ספר לי איש צעיר מה פשר קבלת הנזירות הזאת?" וכך הוא מספר: ירדתי לבאר והתכופתי להורדי את הדלי, ואז ראיתי את הדמות שלי במים, וראיתי שיש לי שיער יפה, והתגבר עלי יצרי וביקש לטורדני מן העולם, פירוש הכניס בי את תחושת הגאווה "אתה יפה

תואר וצריכים להתייחס אליך בהתאם... אתה נראה טוב!!" נתפס בי משהו חיצוני! אמרתי לעצמי וכי זה היופי של הבנאדם? הרי היופי של האדם זה הפנימיות שלו, המעשים הטובים שלו... פה קבלתי עלי נזירות שבסופה אני אקח את השיער היפה הזה ואגלח אותו לשם שמים. אבל רגע רגע, למה נזירות? לך לספר ותסתפר כבר עכשיו! פה הרב מלמדנו יסוד חשוב לחיים - להסתפר ולהוריד את השיער זה פתרון, נכון, פתרת את הבעיה כעת, אבל לא עקרת אותה מהשורש!! רוצה פתרון אמיתי? כמה מילים חברים, בואו ונצלול לנימי נפשו הדקים ביותר של כל אחד ואחד מאתנו. בהצלחה!

המוצלחות של האדם - עד כמה התמודדת...

הנזיר מהדרום השאיר את השיער והחליט להתמודד! זו הנקודה עליה שם דגש שמעון הצדיק. הרי לנזיר אסור להסתרק שמה יתלש שיער, והשיער גודל וגודל אבל בלי מרכז ובלי קרם לחות... נו, איך נראה אדם עם תלתלים עד הכתפיים בלי טיפוח של סירוק וחפיפה?... אין המטרה להישאר מוזנח, אבל שמעון הצדיק הבין את העומק שבנזירותו של הבחור, את נקודת האמת שלוקחת את הנזירות ועוקרת את היופי החיצוני, כמאמר הפסוק "שקר החן והבל היופי" אם האדם הוא ירא שמים כאן יש מקום ליופי אמיתי, ממילא מגיעים ל"ראות ה' היא תתהלל" כשהיופי הפנימי הוא היופי האמיתי. עכשיו הכל מובן. הבנאדם נקלע לאיזור וראה את מה שקרה עם הסוטה, הוא מקבל עליו נזירות. אשריך. אתה חושש לחזור לשגרה ולאבד את חוויית הפסגה? טוב מאוד. אבל דע לך - יש דרך!! תתמודד, אל תעשה מעשה חיצוני גרידא, תתמודד עם עצמך, תגלה את עוצמתך... שמעון הצדיק אכל מקרבנו של הנזיר כי זה קרבן של שלימות. הנזירות של הגבולה שלו לא היתה חיצונית, הוא נאבק ביופי החיצוני כדי להגיע ליופי הפנימי, ומהו? חברים, כמה מילות טיפוח, זה משתלם!

בן סאקר או הרי האלפים?

כל אחד שואל מה כבר יפה בירושלים. מישוהו פה היה בהרי האלפים? אפשר להשוות את זה לגן סאקר? האם חומת סין לא יותר מרשימה מהכותל המערבי? מה יפה באמת בירושלים? חברים חסר לנו את הגדרת היופי האמיתי. נתבונן אומר הרב משה שפירא זצ"ל, ההיפך מיופי זה כיעור! במים עכורים אי אפשר לראות מה נמצא בפנים. היום אפשר להראות חיצונית יפה אבל בפנים - איום ונורא... מאידך ההיפך ממים עכורים הם מים נקיים. שם אפשר לזהות מה שנמצא בפנים... זה היופי האמיתי - לראות פנימיות. ירושלים היא עיר שמעניקה לבנאדם את האפשרות לראות מה עומד מאחורי המעשה החיצוני... הפנימיות, הנשמה, והיא שמאחורי כל מעשה עומד רצון אמיתי פנימי של הריבונות של עולם לעזור לך ליהפך לאדם מושלם, אדם עם פנימיות אמיתית. שנזכה!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

סיפור השבוע

מעשה בצוארון

כשסוף סוף הגיע שמוליק לאולם השמחות ניגש אליו יוני מנדל ושאלו "מזהה?" "בטח שאני מזהה, מריחים בך את קדושת סלבודקה" "שמוליק" התרגש יוני ודמעות זולגות מעיניו, "הקמתי בית יהודי, וכיום אני מחתן את ביתי הבכורה עם בן תורה, שמוליק, החתונה הזאת היא שלך!!! "שלי???" "אני אספר לך בקצרה" התרגש יוני "זה היה היום האחרון שלי בישיבה, נפגשנו בתור לנטילת ידים, מעשה קטן מאוד עשית שנתן לי מענה גדול: ניגשת אלי, סידרת לי את הצווארון, ואמרת "אתה אדם חשוב. בן של מלך, אתה צריך להראות מכובד! בודאי כשמדובר באחד כמותך..." המילים הללו נכנסו עמוק בליבי, חשבתני, אם אני כ"כ חשוב לאנשים שסובבים אותי, בטח אני חשוב גם אצל בורא העולם, החלטתי: אני נשאר בישיבה. אח"כ הכל נהיה הרבה יותר קל, הצלחתי מאוד בלימוד התורה, התעלתי, כל ההמשך, כל הבית שבניתי על אדני התורה והמצוות, הכל בזכותך!

זה יכול לקרוא אצל כולנו, אצל הגיס, אצל השכן, מילה טובה פה, חיוך ועידוד שם, ומי יודע לאיזה השפעה - לטווח הקרוב והרחוק - גרמנו. שנזכה!

בוקר מעונן, בוקר שלא מוסיף לאוירת הבדידות, העצב, היאוש, וחוסר התקוה שליוותה את יוני מנדל. הרגשת פספוס וביטול זמן. מחשבות מסוג "מתחילה לא הייתי אמור להיות במקום הזה." רוב חבריו "ארוות בתורה" אין סוגיה שלא עברה ניתוח שתי וערב, ויוני בשלו עם הבנה שטחית ורדודה. הלילה, הוא החליט, זה הלילה האחרון שלי כאן בישיבת סלבודקה. הישיבה המפורסמת הנמצאת במרחק מאות קילומטרים ממרכז אירופה מבית הוריו. תכנון מהיר לפני השינה, "אמא מחר אני חוזר הביתה."

תקופת האמנציפציה (שיווין זכויות) העניקה לפתע תחושה ליהודים שיכולים להכנס לכל מוסד שירצו אע"פ שזה לא תאם לרוח ישראל סבא. שרידי נאמני התורה היו מוגנים בתיבת נח הישיבתית. 21 שנה אחרי: "שמוליק" אומרת לו אשתו "מה לך ולשוויץ? שוויץ? כן, קיבלת הזמנה לחתונה ועוד צורך לך כרטיס טיסה ושהות יומיים בבית מלון, השם 'יוני מנדל' מוכר לך?" שמוליק העלה בזכרונו עשרות דמויות של חברים והשם הזה לא צלצל לו. אתה חייב ללכת הפצירה בו האשה, הוא שלח לך כרטיס, תכבד אותו, שמוליק נענה. כל הדרך לשוויץ גברה בו הסקרנות מי עומד מאחורי החתונה ומי זה יוני מנדל?